

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2020. gada 26. martā *

Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu *Simpson*/Padome (T-646/16 P) un HG/Komisija (T-693/16 P) pārskatīšana – Civildienests – Iztiesāšanas sastāva, kas pasludināja spriedumu pirmajā instancē, izveide – Eiropas Savienības Civildienesta tiesas tiesneša iecelšanas procedūra – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Tiesību aktos noteikta tiesa – Tiesiskuma papildu pārbaude – Savienības tiesību vienotības un konsekvences apdraudējums

Apvienotajās lietās C-542/18 RX-II un C-543/18 RX-II

par pārskatīšanu atbilstoši LESD 256. panta 2. punkta otrajai daļai attiecībā uz Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (apelāciju palātu) 2018. gada 19. jūlija spriedumiem *Simpson*/Padome (T-646/16 P, nav publicēts, EU:T:2018:493) un HG/Komisija (T-693/16 P, nav publicēts, EU:T:2018:492), kas taisīti tiesvedībās

Erik Simpson, Eiropas Savienības Padomes ierēdnis ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija),

pret

Eiropas Savienības Padomi (C-542/18 RX-II)

un

HG, Eiropas Komisijas ierēdnis,

pret

Eiropas Komisiju (C-543/18 RX-II),

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], palātu priekšsēdētāji A. Prehala [*A. Prechal*], M. Vilars [*M. Vilaras*], J. Regans [*E. Regan*], M. Safjans [*M. Saffan*], S. Rodins [*S. Rodin*] un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), K. Toadere [*C. Toader*], D. Švābi [*D. Šváby*], F. Biltšens [*F. Biltgen*] un N. Pisarra [*N. Piçarra*],

ģenerālvokāte: E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre: V. Džakobo-Peironnēla [*V. Giacobbo-Peyronnel*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 21. maija tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu un franču.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *E. Simpson* vārdā – *M. Velardo*, *avocate*,
- Eiropas Savienības Padomes vārdā – *M. Bauer* un *R. Meyer*, pārstāvji,
- HG vārdā – *L. Levi*, *avocate*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *G. Berscheid*, *T. S. Bohr* un *F. Erlbacher*, pārstāvji,
- Bulgārijas valdības vārdā – *E. Petranova*, *L. Zaharieva* un *T. Mitova*, pārstāves,

ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas statūtu 62.a pantu un 62.b panta pirmo daļu,
noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2019. gada 12. septembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Šajās tiesvedībās tiek pārskatīti Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (apelācijas palāta) 2018. gada 19. jūlija spriedumi *Simpson*/Padome (T-646/16 P, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pirmais pārskatāmais spriedums”, EU:T:2018:493) un HG/Komisija (T-693/16 P, nav publicēts, turpmāk tekstā – “otrais pārskatāmais spriedums”, EU:T:2018:492) (turpmāk tekstā abi kopā – “pārskatāmie spriedumi”).
- 2 Ar pirmo pārskatāmo spriedumu Vispārējā tiesa atcēla Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2016. gada 24. jūnija rīkojumu lietā *Simpson*/Padome (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), ar ko tā bija noraidījusi *E. Simpson* prasību, pirmkārt, atcelt Eiropas Savienības Padomes 2010. gada 9. decembra lēmumu noraidīt viņa pieteikumu par izvirzīšanu AD 9 pakāpē pēc tam, kad viņš bija sekmīgi nokārtojis atklāto konkursu EPSO/AD/113/07, kas tika organizēts, lai pieņemtu darbā nodaļu vadītājus, tostarp ar igauņu valodas zināšanām, AD 9 pakāpē tulkošanas jomā, kā arī Padomes 2011. gada 7. oktobra lēmumu noraidīt viņa sūdzību par šo pirmo 2010. gada 9. decembra lēmumu (turpmāk tekstā – “2011. gada 7. oktobra lēmums”), un, otrkārt, piespriest Padomei atlīdzināt nodarīto kaitējumu. Šis rīkojums tika izdots pēc 2015. gada 22. oktobrī pasludinātā Vispārējās tiesas sprieduma lietā Padome/*Simpson* (T-130/14 P, EU:T:2015:796), ar kuru tika atcelts Civildienesta tiesas 2013. gada 12. decembra spriedums lietā *Simpson*/Padome (F-142/11, EU:F:2013:201), nosūtot lietu atpakaļ izskatīšanai pēdējai minētajai tiesai.
- 3 Ar otro pārskatāmo spriedumu Vispārējā tiesa atcēla Civildienesta tiesas 2016. gada 19. jūlija spriedumu HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155), ar ko tā bija noraidījusi HG prasību, kurā galvenokārt tika lūgts, pirmkārt, atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 10. februāra lēmumu, ar ko viņam ir uzlikts disciplinārsods – izvirzīšanas augstākam līmenim atlikšana uz 18 mēnešiem – un piespriests atlīdzināt kaitējumu, kas Komisijai nodarīts 108 596,35 EUR apmērā (turpmāk tekstā – “2015. gada 10. februāra lēmums”), kā arī, ciktāl nepieciešams, lēmumu par sūdzības noraidīšanu un, otrkārt, piespriest Komisijai atlīdzināt iespējamo nodarīto kaitējumu.
- 4 Pārskatīšana attiecas uz jautājumu, vai, ņemot vērā vispārējo tiesiskās drošības principu, ar pārskatāmajiem spriedumiem tiek apdraudēta Savienības tiesību vienotība vai konsekvence tādēļ, ka Vispārējā tiesa kā apelācijas instance ir nospriedusi, ka Civildienesta tiesas iztiesāšanas sastāva, kurš ir izdevis 2016. gada 24. jūnija rīkojumu lietā *Simpson*/Padome (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) un 2016. gada 19. jūlija spriedumu lietā HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155) (turpmāk tekstā abi kopā – “apstrīdētie nolēmumi”), izveide ir bijusi prettiesiska, jo esot pieļauts pārkāpums procedūrā, ar

kuru ir iecelts viens no šī sastāva locekļiem, tādējādi izraisot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. panta otrās daļas pirmajā teikumā noteiktā likumīgas tiesas principa pārkāpumu.

- 5 Tāpat pārskatīšana attiecas uz jautājumu, vai – tāpat kā LESD 277. pantā minētie akti – tiesneša iecelšana var būt tiesiskuma papildu pārbaudes priekšmets vai arī šāda tiesiskuma papildu pārbaude – principā vienmēr vai pēc noteikta laikposma beigām – nav pieļaujama, vai tā ir ierobežoti attiecināma uz konkrēta veida pārkāpumiem, lai nodrošinātu tiesisko stabilitāti un *res judicata* spēku.

Atbilstošās tiesību normas

Harta

- 6 Hartas 47. panta “Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu” pirmajā un otrajā daļā ir noteikts:

“Ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti šajā pantā.

Ikvienai personai ir tiesības uz taisnīgu, atklātu un laikus veiktu lietas izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā, tiesību aktos noteiktā tiesā. Ikvienai personai ir iespējas saņemt konsultāciju, aizstāvību un pārstāvību.”

Lēmums 2004/752/EK, Euratom, un Eiropas Savienības Tiesas statūtu I pielikums

- 7 Padomes Lēmuma 2004/752/EK, Euratom (2004. gada 2. novembris), ar ko izveido Eiropas Savienības Civildienesta tiesu (OV 2004, L 333, 7. lpp.), 6. apsvērumā ir noteikts:

“Tiesas palātas tiesnešu skaitam būtu jāatbilst izskatāmo lietu apjomam. Lai atvieglotu Padomes lēmumu pieņemšanu attiecībā uz tiesnešu iecelšanu, būtu jāparedz, ka Padome izveido neatkarīgu padomdevēju komiteju, kas pārbaudītu, vai saņemtie pieteikumi atbilst attiecīgajiem nosacījumiem.”

- 8 Atbilstoši Lēmuma 2004/752 2. pantam Tiesas statūtiem pievieno I pielikumu “Eiropas Savienības civildienesta tiesa”. Šī pielikuma redakcijā, kas bija piemērojama apstrīdēto lēmumu laikā (turpmāk tekstā – “Eiropas Savienības Tiesas statūtu I pielikums”), 2. pantā bija paredzēts:

“Civildienesta tiesā ir septiņi tiesneši. [..]

Tiesnešus ieceļ uz sešiem gadiem. Tiesnešus, kas atstāj amatu, var iecelt amatā atkārtoti.

Visas brīvās amata vietas aizpilda, uz sešiem gadiem ieceļot jaunu tiesnesi.”

- 9 Eiropas Savienības Tiesas statūtu I pielikuma 3. pantā bija noteikts:

“1. Tiesnešus ieceļ Padome saskaņā ar [LESD] 257. panta ceturto daļu, apspriedusies ar šajā pantā paredzēto komiteju. Ieceļot tiesnešus, Padome nodrošina Civildienesta tiesas sastāva līdzsvarotību, lai tajā būtu pārstāvēti dalībvalstu pilsoņi no ģeogrāfiski pēc iespējas plašākas teritorijas, ņemot vērā arī valstu tiesību sistēmu pārstāvību.

2. Jebkura persona, kas ir Savienības pilsonis un kas atbilst [LESD] 257. panta ceturtajā daļā ietvertajiem nosacījumiem, var iesniegt pieteikumu. Padome, pēc [Eiropas Savienības] Tiesas ieteikuma pieņemot lēmumu [...], paredz nosacījumus un procedūras, kas reglamentē šādu pieteikumu iesniegšanu un apstrādi.

3. Izveido komiteju, kurā ir septiņas personas, ko izraugās no bijušiem Tiesas un Vispārējās tiesas locekļiem un juristiem ar atzītu kompetenci. Komitejas locekļus un darbības noteikumus [...] nosaka Padome pēc Tiesas priekšsēdētāja ieteikuma.

4. Komiteja sniedz atzinumu par pretendentu piemērotību pildīt Civildienesta tiesas tiesnešu pienākumus. Komiteja atzinumam pievieno to pretendentu sarakstu, kuriem ir vispiemērotākā augstos amatos gūta darba pieredze. Sarakstā iekļauj vismaz divas reizes vairāk pretendentu, nekā Padomei jāieceļ tiesnešu.”

2013. gada 3. decembra publiskais aicinājums pieteikties konkursam

- 10 2013. gada 3. decembrī Padome *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja publisku aicinājumu pieteikties konkursam uz tiesnešu amatu Eiropas Savienības Civildienesta tiesā (OV 2013, C 353, 11. lpp.; turpmāk tekstā – “2013. gada 3. decembra publiskais aicinājums pieteikties konkursam”), kura 4. punkts bija formulēts šādi:

“Tā kā 2014. gada 30. septembrī beigsies pilnvaru laiks diviem tiesnešiem, tiek izsludināts konkurss, lai ieceltu divus jaunus tiesnešus uz sešu gadu laikposmu no 2014. gada 1. oktobra līdz 2020. gada 30. septembrim.”

Lēmums (ES, Euratom) 2016/454

- 11 Padomes Lēmuma (ES, Euratom) 2016/454 (2016. gada 22. marts), ar ko iecel trīs Eiropas Savienības Civildienesta tiesas tiesnešus (OV 2016, L 79, 30. lpp.), 1.–6. apsvērumā tika noteikts:

- “(1) Divu Eiropas Savienības Civildienesta tiesas [...] tiesnešu amata pilnvaru termiņš beidzās 2014. gada 30. septembrī, un vēl viena tiesneša amata pilnvaru termiņš beidzās 2015. gada 31. augustā. Tāpēc saskaņā ar [...] Eiropas Savienības Tiesas statūt[u] [...] I pielikuma 2. pantu un 3. panta 1. punktu ir nepieciešams iecelt trīs tiesnešus, lai aizpildītu minētās brīvās amata vietas.
- (2) Pēc tam, kad 2013. gada [3. decembrī] tika publicēts publiskais aicinājums [...] pieteikties konkursam uz divām tiesnešu amata vietām Civildienesta tiesā, komiteja, kas izveidota saskaņā ar [Eiropas Savienības Tiesas statūtu] I pielikuma 3. panta 3. punktu [...], sniedza atzinumu par pretendentu piemērotību veikt Civildienesta tiesas tiesneša pienākumus. Atlases komiteja savam atzinumam pievienoja to sešu pretendentu sarakstu, kuriem ir vispiemērotākā augstos amatos gūta darba pieredze.
- (3) Pēc tam, kad tika panākta politiska vienošanās par Eiropas Savienības tiesu sistēmas struktūras reformu, kā rezultātā tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2015/2422 [(2015. gada 16. decembris), ar ko groza 3. protokolu par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem (OV 2015, L 341, 14. lpp.)], [Eiropas Savienības] Tiesa 2015. gada 17. novembrī iesniedza priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par to, lai nodotu [...] Vispārējai tiesai kompetenci pirmajā instancē izskatīt domstarpības starp Savienību un tās darbiniekiem, sākot no 2016. gada 1. septembra.

- (4) Šādos apstākļos laika apsvērumu dēļ nav lietderīgi publicēt jaunu publisku aicinājumu pieteikties konkursam, bet gan izmantot to sešu pretendentu sarakstu, kuriem ir vispiemērotākā augstos amatos gūtā darba pieredze, ko atlases komiteja izveidoja pēc [2013. gada 3. decembrī] publicētā publiskā aicinājuma pieteikties konkursam.
- (5) Tādēļ ir atbilstīgi par Civildienesta tiesas tiesnešiem iecelt trīs no minētajā sarakstā iekļautajām personām, nodrošinot Civildienesta tiesas sastāva līdzsvarotību, lai tajā būtu pārstāvēti dalībvalstu valstspiederīgie no ģeogrāfiski pēc iespējas plašākas teritorijas, ņemot vērā arī valstu tiesību sistēmu pārstāvību. Trīs minētajā sarakstā esošas personas ar vispiemērotāko augstos amatos gūto darba pieredzi ir *Sean Van Raepenbusch* kungs, *João Sant'Anna* kungs un *Alexander Kornezov* kungs. *João Sant'Anna* kungs un *Alexander Kornezov* kungs būtu jāieceļ amatā no šā lēmuma spēkā stāšanās dienas. Ņemot vērā to, ka *Sean Van Raepenbusch* kungs jau bija tiesnesis Civildienesta tiesā līdz 2014. gada 30. septembrim un turpināja būt amatā līdz Padomes lēmumam saskaņā ar [Eiropas Savienības Tiesas statūtu] 5. pantu, ir lietderīgi viņu iecelt amatā uz jaunu pilnvaru termiņu no nākamās dienas pēc viņa iepriekšējā pilnvaru termiņa beigām.
- (6) No [Eiropas Savienības Tiesas statūtu] I pielikuma 2. panta izriet, ka jebkura brīva amata vieta ir jāaizpilda, ieceļot jaunu tiesnesi uz sešu gadu laikposmu. Tomēr, kad tiks piemērota ierosinātā regula par to, lai nodotu Eiropas Savienības Vispārējai tiesai kompetenci pirmajā instancē izskatīt domstarpības starp Savienību un tās darbiniekiem, Civildienesta tiesa vairs nepastāvēs, un tāpēc ar šo lēmumu iecelto trīs tiesnešu amata pilnvaras *ipso facto* beigsies dienā pirms dienas, no kuras tiks piemērota minētā regula.”

12 Lēmuma 2016/454 1. pantā ir paredzēts:

“Ar šo Eiropas Savienības Civildienesta tiesas tiesnešu amatā iecel:

- *Sean Van Raepenbusch* kungu no 2014. gada 1. oktobra,
- *João Sant'Anna* kungu no 2016. gada 1. aprīļa,
- *Alexander Kornezov* kungu no 2016. gada 1. aprīļa.”

Pārskatāmo lietu priekšvēsture

Konkrētā amatā iecelšanas procedūra

- 13 Ar Padomes Lēmumu 2009/474/EK, Euratom (2009. gada 9. jūnijs), ar ko iecel Eiropas Savienības Civildienesta tiesas tiesnesi (OV 2009, L 156, 56. lpp.), par Civildienesta tiesas tiesnesi uz sešu gadu termiņu no 2009. gada 1. septembra līdz 2015. gada 31. augustam tika iecelta *I. Rofes i Pujol*.
- 14 Pēc 2013. gada 3. decembra publiskā aicinājuma pieteikties konkursam, kas tika izsludināts, tuvojoties divu citu Civildienesta tiesas tiesnešu, proti, *S. Van Raepenbusch* un *H. Kreppel*, pilnvaru termiņa beigām 2014. gada 30. septembrī, Eiropas Savienības Tiesas statūtu I pielikuma 3. panta 3. punktā minētā komiteja (turpmāk tekstā – “atlases komiteja”) izveidoja sešu kandidātu sarakstu.
- 15 Tā kā Padome pirms šo divu pilnvaru termiņa beigām nebija iecēlusi tiesnešus amatos, ko ieņēma *S. Van Raepenbusch* un *H. Kreppel*, abi minētie tiesneši turpināja pildīt amata pienākumus pēc 2014. gada 30. septembra atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 5. panta trešajai daļai, saskaņā ar kuru tiesnesis turpina pildīt amata pienākumus, kamēr pēctecis viņu nomaina. Šī tiesību norma attiecībā uz Civildienesta tiesas tiesnešiem bija piemērojama atbilstoši minēto Statūtu I pielikuma 5. panta pirmajai daļai.

- 16 Tuvojoties *I. Rofes i Pujol* pilnvaru termiņa beigām, publiskais aicinājums pieteikties konkursam netika publicēts. Šajā kontekstā un saskaņā ar iepriekšējā punktā minētajām normām viņa turpināja pildīt amata pienākumus pēc 2015. gada 31. augusta.
- 17 2016. gada 22. martā Padome ar Lēmumu 2016/454 iecēla trīs Eiropas Savienības Civildienesta tiesas tiesnešus, proti, *S. Van Raepenbusch* no 2014. gada 1. oktobra, kā arī *J. Sant'Anna* un *A. Kornezov* no 2016. gada 1. aprīļa. Lai ieceltu amatā šos trīs tiesnešus (turpmāk tekstā – “attiecīgā iecelšanas procedūra”), Padome izmantoja kandidātu sarakstu, kas tika izveidots pēc 2013. gada 3. decembra publiskā aicinājuma pieteikties konkursam, tostarp attiecībā uz vakanto amatu, kuru iepriekš ieņēma *I. Rofes i Pujol* (turpmāk tekstā – “trešā amata vieta”), lai gan šis publiskais aicinājums pieteikties konkursam neattiecās uz šo amatu.
- 18 *J. Sant'Anna* un *A. Kornezov* nodeva zvērestu 2016. gada 13. aprīlī.
- 19 Ar 2016. gada 14. aprīļa lēmumu (OV 2016, C 146, 11. lpp.) Civildienesta tiesa norīkoja tiesnešus *K. Bradley*, *J. Sant'Anna* un *A. Kornezov* otrajā palātā uz laiku no 2016. gada 14. aprīļa līdz 31. augustam.

Lieta C-542/18 RX-II

Tiesvedības rašanās fakti

- 20 *E. Simpson*, kas bija palīgdarbinieks Padomes igauņu valodas tulkošanas nodaļā kopš 2004. gada 1. jūnija, tika pieņemts darbā 2005. gada 1. janvārī kā pārbaudāmais ierēdnis AD 5 pakāpē pēc tam, kad bija izturējies atklāto konkursu EPSO/LA/3/03, kura mērķis bija izveidot rezerves sarakstu, lai pieņemtu darbā amatā (LA) 8 pakāpes tulkotāju asistentu. 2008. gada 1. janvārī viņš tika paaugstināts amatā AD 6 pakāpē.
- 21 2009. gadā *E. Simpson* izturēja konkursu EPSO/AD/113/07. Konkursa rezerves saraksts tika publicēts 2009. gada 28. aprīlī. 2010. gada 25. jūnijā *E. Simpson*, pamatojoties uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 90. panta 1. punktu, lūdza viņu paaugstināt AD 9 pakāpē, atsaukdami uz to, ka viņš ir izturējies konkursu EPSO/AD/113/07, kas atbilst šai pakāpei, un apstākli, ka trīs ierēdņi, kuri, viņaprāt, atrodas situācijā, kas salīdzināma ar viņējo, ir paaugstināti pakāpē pēc tam, kad bija izturējuši konkursu uz augstāku pakāpi, nekā viņiem jau ir.
- 22 Ar 2010. gada 9. decembra paziņojumu Padome, noraidot šo lūgumu, norādīja – tā kā nav Civildienesta noteikumu normas, ar kuru ierēdņiem tiktu piešķirtas tiesības automātiski tikt paaugstinātiem pakāpē, ja ir sekmīgi nokārtots konkurss ar pakāpi, kas ir augstāka par [attiecīgā ierēdņa] ieņemto pakāpi, šāds lēmums var tikt pieņemts, ņemot vērā tikai dienesta intereses, un ka, ņemot vērā igauņu valodas tulkošanas nodaļas situāciju 2010. gadā, šajā gadījumā šādu interešu nebija.
- 23 2011. gada 8. martā *E. Simpson* saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu iesniedza sūdzību par šo Padomes lēmumu. Šī sūdzība ar 2011. gada 7. oktobra lēmumu tika noraidīta.

Tiesvedības Civildienesta tiesā un Vispārējā tiesā pirms pirmā pārskatāmā sprieduma pieņemšanas

- 24 2011. gada 27. decembrī *E. Simpson* cēla prasību Civildienesta tiesā par 2011. gada 7. oktobra lēmumu.
- 25 Ar 2013. gada 12. decembra spriedumu *Simpson*/Padome (F-142/11, EU:F:2013:201) Civildienesta tiesa atcēla 2011. gada 7. oktobra lēmumu, jo bija pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu.

- 26 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2014. gada 24. februārī, Padome iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu.
- 27 Ar 2015. gada 22. oktobra spriedumu Padome/*Simpson* (T-130/14 P, EU:T:2015:796) Vispārējā tiesa apmierināja šo apelācijas sūdzību, pamatojoties uz to, ka Civildienesta tiesas argumentācijā ir pieļauta saturiskā neprecizitāte, un nodeva lietu atpakaļ Vispārējai tiesai.
- 28 Ar 2016. gada 24. jūnija rīkojumu *Simpson*/Padome (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) Civildienesta tiesas otrā palāta noraidīja *E. Simpson* prasību pilnībā.
- 29 Ar procesuālo rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2016. gada 6. septembrī, *E. Simpson* iesniedza apelācijas sūdzību par šo rīkojumu. Šī apelācijas sūdzība tika reģistrēta Vispārējās tiesas kancelejā ar numuru T-646/16 P.
- 30 2018. gada 21. martā Vispārējās tiesas apelācijas palātas priekšsēdētājs nolēma atsākt rakstveida procesu šajā lietā pēc, pirmkārt, 2018. gada 23. janvāra sprieduma FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22), ar kuru Vispārējā tiesa (apelācijas palāta) atcēla 2016. gada 28. jūnija spriedumu FV/Padome (F-40/15, EU:F:2016:137), pamatojoties uz to, ka iztiesāšanas sastāva, kas bija taisījis pēdējo minēto spriedumu, izveidē bija pieļauti pārkāpumi, un, otrkārt, pēc 2018. gada 19. marta lēmuma lietā FV/Padome, pārskatīšana (C-141/18 RX, EU:C:2018:218), ar kuru Tiesa (pārskatīšanas palāta) nolēma, ka šis spriedums nav jāpārskata.
- 31 2018. gada 22. martā Vispārējā tiesa aicināja lietas dalībniekus iesniegt savus apsvērumus par to, kādi secinājumi ir izdarāmi lietā T-646/16 P no 2018. gada 23. janvāra sprieduma FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22). Atbildot uz šo aicinājumu, lietas dalībnieki norādīja, pirmkārt, ka pamats par tādu pieļauto pārkāpumu iztiesāšanas sastāva izveidē, kādu šajā spriedumā ir konstatējusi Vispārējā tiesa, ir absolūts pamats, kas apelācijas tiesai ir jāizvērtē pēc savas ierosmes, un, otrkārt, ka Civildienesta tiesas 2016. gada 24. jūnija rīkojumu *Simpson*/Padome (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) bija parakstījis tas pats iztiesāšanas sastāvs, kura izveide minētajā spriedumā bija atzīta par prettiesisku. Tādējādi lietas dalībnieki uzskata, ka šis Civildienesta tiesas rīkojums ir jāatceļ to pašu iemeslu dēļ, kurus Vispārējā tiesa ir izmantojusi šajā pašā spriedumā.

Pirmais pārskatāmais spriedums

- 32 Ar pirmo pārskatāmo spriedumu Vispārējā tiesa atcēla Civildienesta tiesas 2016. gada 24. jūnija rīkojumu *Simpson*/Padome (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) un nodeva lietu citai Vispārējās tiesas palātai nekā tā, kas bija lēmusi par apelācijas sūdzību, lai tā par prasības pieteikumu lemtu pirmajā instancē.
- 33 Pirmā pārskatāmā sprieduma 38.–46. punkti ir izteikti šādi:
- “38 Pirmkārt, jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru pamats par iztiesāšanas sastāva prettiesiskumu ir absolūts pamats, kas ir jāizskata pēc pašas apelācijas tiesas ierosmes pat gadījumos, kad šis pārkāpums nav ticis izvirzīts pirmajā instancē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste/UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 44.–50. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 39 Otrkārt, tāpat ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru Savienības tiesa principā nevar balstīt savu lēmumu uz tiesību pamatu, ko tā izvirzījusi pēc savas ierosmes, pat ja tas ir absolūts pamats, iepriekš nezaicinot lietas dalībniekus iesniegt savus apsvērumus par minēto pamatu (skat. spriedumu, 2009. gada 17. decembris, *M/EMEA*, pārskatīšana, C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 40 Treškārt, jānorāda, ka 2018. gada 23. janvāra spriedumā FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22), izskatot pamatu par iztiesāšanas sastāva izveides prettiesiskumu, ko prasītāja bija izvirzījusi tādēļ, ka amatā iecelšanas procedūrā attiecībā uz vienu no šajā iztiesāšanas sastāvā esošiem tiesnešiem esot pieļauts pārkāpums, Vispārējā tiesa nosprieda šādi.
- 41 Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Civildienesta tiesas (otrā palāta) sastāvā – pieņemot 2016. gada 28. jūnija spriedumu FV/Padome (F-40/15, EU:F:2016:137) – bija tiesneši *K. Bradley*, *J. Sant'Anna* un *A. Kornezov*. Tāpat Vispārējā tiesa konstatēja, ka saskaņā ar [Lēmuma 2016/454] rezolutīvo daļu un 5. apsvērumu Padome par Civildienesta tiesas tiesnešiem iecēla, pirmkārt, *S. Van Raepenbusch*, otrkārt, *J. Sant'Anna* un, treškārt, *A. Kornezov*. Tādējādi Vispārējā tiesa norādīja, ka tiesnesis *K. Bradley* netika iecelts par tiesnesi Civildienesta tiesā ar Lēmumu 2016/454 un līdz ar to nevarēja būt tiesnesis, uz kuru attiecas šā sprieduma 40. punktā minētais pamats, bet ka ar šo lēmumu par Civildienesta tiesas tiesnešiem tika iecelti tiesneši *J. Sant'Anna* un *A. Kornezov*.
- 42 Otrām kārtām, Vispārējā tiesa izskatīja pamatu par iecelšanas amatā procedūras prettiesiskumu, jo Padome esot iecēlusi tiesnesi [trešajā amatā] no to kandidātu saraksta, kas izveidots pēc [2013. gada 3. decembra] publiskā aicinājuma pieteikties konkursam, lai aizpildītu vakantās amata vietas, ko Civildienesta tiesā ieņēma tiesneši *S. Van Raepenbusch* un *H. Kreppel*, lai gan šis saraksts nebija izveidots [trešā tiesneša] iecelšanai amatā. Šajā nozīmē 2018. gada 23. janvāra sprieduma FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22) 51. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka, izmantojot sarakstu, kas izveidots pēc 2013. gada 3. decembra publiskā aicinājuma pieteikties konkursam, lai aizpildītu trešo amata vietu, [...] Padome ir pārkāpusi tiesisko regulējumu, kas bija noteikts ar 2013. gada 3. decembra publisko aicinājumu pieteikties konkursam. Tādējādi, no sākuma atgādinājusi, ka saskaņā ar Lēmuma 2016/454 rezolutīvo daļu un 5. apsvērumu Padome par Civildienesta tiesas tiesnešiem ir iecēlusi, pirmkārt, *S. Van Raepenbusch*, otrkārt, *J. Sant'Anna* un, treškārt, *A. Kornezov*, Vispārējā tiesa nosprieda, ka šai iestādei bija tiesības izvēlēties no šī saraksta [kandidātus], lai īstenotu pirmās divas minētās iecelšanas amatā, bet ne trešo iecelšanu amatā.
- 43 Trešām kārtām, 2018. gada 23. janvāra sprieduma FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22) 78. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka, ņemot vērā, cik svarīga tiesību subjektu un sabiedrības palāvēi uz tiesu neatkarību un objektivitāti ir tiesnešu iecelšanas regulējošo noteikumu ievērošana, attiecīgais tiesnesis nevar tikt uzskatīts par [atbilstošu] likumīgas tiesas [jēdzienam] [Hartas] 47. panta otrās daļas pirmā teikuma izpratnē, un tādēļ atcēla 2016. gada 28. jūnija spriedumu FV/Padome (F-40/15, EU:F:2016:137) pilnībā.
- 44 Šajā lietā pietiek konstatēt, ka Civildienesta tiesa (otrā palāta), kuru veidoja tiesneši *K. Bradley*, *J. Sant'Anna* un *A. Kornezov*, – proti, tas pats iztiesāšanas sastāvs, kurš taisīja 2016. gada 28. jūnija spriedumu FV/Padome (F-40/15, EU:F:2016:137) un kura izveide tika uzskatīta par prettiesisku 2018. gada 23. janvāra spriedumā FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22) – ir pieņēmusi [2016. gada 24. jūnija] rīkojumu [*Simpson*/Padome (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136)].
- 45 Tādējādi pēc savas ierosmes ir jānorāda pamats par iztiesāšanas sastāva prettiesiskumu, kurš saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, kas atgādināta šā sprieduma 38. punktā, ir absolūts pamats un kas ir jāizskata pēc pašas apelācijas tiesas ierosmes pat gadījumos, kad šis pārkāpums nav ticis izvirzīts pirmajā instancē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste /UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 44.–50. punkts un tajos minētā judikatūra), un pēc lietas dalībnieku uzklaušanās šajā lietā jāpiemēro Vispārējās tiesas 2018. gada 23. janvāra spriedumā FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22) atgādinātie principi.
- 46 Līdz ar to apstrīdētais rīkojums ir jāatceļ pilnībā likumīgas tiesas principa, kas nostiprināts [Hartas] 47. panta otrajā daļā, pārkāpuma dēļ un nav nepieciešams pārbaudīt prasītāja izvirzītos pamatus.”

Lietā C-543/18 RX-II

Tiesvedības rašanās fakti

- 34 No 2007. gada 16. maija līdz 2013. gada 31. augustam HG, Komisijas ierēdnis, bija norīkots amatā Komisijas delegācijā [ANO] Ņujorkā (Savienotās Valstis).
- 35 2008. gada 15. septembrī Komisija un HG parakstīja vienošanos par viņa ģimenes vajadzībām atbilstoša dienesta mājokļa nodošanu lietošanā (turpmāk tekstā – “dienesta mājoklis”) atbilstoši Civildienesta noteikumu X pielikuma 5. pantam.
- 36 2008. gada oktobrī HG informēja Komisijas delegācijas [ANO] Ņujorkā administrācijas vadītāju A, pirmkārt, par to, ka viņš nav varējis pārcelties uz dienesta mājokli savas meitas, kas dzimusi tā paša gada jūnijā, veselības problēmu dēļ un, otrkārt, ka viņš aizņems dienesta mājokli, bet arī regulāri dzīvos savas laulātās dzīvoklī, lai būtu kopā ar savu ģimeni. HG arī apgalvo, ka viņš nenoteiktā datumā esot informējis A par to, ka viens no viņa draugiem, B, aizņems dienesta mājokli uz “dažām stundām” vai “divas dienas ik pa divām nedēļām” kā šī mājokļa “uzraugs”. Šajā ziņā HG norāda, pirmkārt, ka 2008. gada septembrī viņš esot lūdzis B nokārtot formalitātes ar dienesta mājokļa elektroenerģijas piegādātāju un, otrkārt, 2008. gada decembrī tam esot iedevis šī mājokļa atslēgas.
- 37 Ar 2015. gada 10. februāra lēmumu trīspusējā iecelēj institūcija (turpmāk tekstā – “trīspusējā iecelēj institūcija”) uzskatīja, ka, pirmkārt, atturoties dzīvot kopā ar savu ģimeni dienesta mājoklī, HG esot pārkāpis Civildienesta noteikumu X pielikuma 5. pantu, otrkārt, pats neparakstot elektroenerģijas piegādes līgumu, esot pārkāpis savus pienākumus, kas izriet no Ārējo sakaru ģenerāldirektorāta (ĢD) rokasgrāmatas 22.10.11.4. punkta un kas ir noteikti delegācijās nodarbinātajam personālam, un, treškārt, HG prettiesiskas rīcības dēļ esot radušies zaudējumi, kas izrietējuši no tā, ka iestādei bija jāsedz nepamatoti dienesta mājokļa ires izdevumi. Līdz ar to trīspusējā iecelēj institūcija piemēroja HG disciplinārsodu – izvirzīšanas augstākam līmenim atlikšanu uz 18 mēnešiem – un nolēma, ka viņam ir jāatlīdzina minētie zaudējumi 108 596,35 EUR apmērā.
- 38 2015. gada 9. maijā HG saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu iesniedza sūdzību par 2015. gada 10. februāra lēmumu. Trīspusējā iecelēj institūcija šo sūdzību noraidīja ar 2015. gada 10. septembra lēmumu.

Tiesvedības Civildienesta tiesā un Vispārējā tiesā pirms otrā pārskatāmā sprieduma pieņemšanas

- 39 Ar prasības pieteikumu, kurš saņemts Civildienesta tiesas kancelejā 2015. gada 21. decembrī, HG iesniedza prasību, galvenokārt, pirmām kārtām, atcelt 2015. gada 10. februāra lēmumu, kā arī, ciktāl vajadzīgs, lēmumu par sūdzības noraidīšanu un, otrām kārtām, piespriest Komisijai atlīdzināt apgalvoti nodarīto kaitējumu.
- 40 Civildienesta tiesas otrā palāta noraidīja šo prasību ar 2016. gada 19. jūlija spriedumu HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155) un piesprieda HG segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 41 Ar procesuālo rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 28. septembrī, HG iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu. Šī apelācijas sūdzība tika reģistrēta Vispārējās tiesas kancelejā ar numuru T-693/16 P.
- 42 Pēc 2018. gada 23. janvāra sprieduma FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22) – kura satura kopsavilkums ir sniegts šā sprieduma 30. punktā – pasludināšanas HG ar procesuālu dokumentu, kas iesniegts 2018. gada 31. janvārī, uzdeva jautājumu Vispārējai tiesai, vai tā paredz prasīt lietas dalībnieku apsvērumus par šā sprieduma sekām attiecībā uz šajā tiesā apelācijā esošo tiesvedību.

- 43 Ar 2018. gada 23. marta rīkojumu Vispārējās tiesas apelācijas palātas priekšsēdētājs atkārtoti uzsāka tiesvedības mutvārdu daļu. 2018. gada 26. martā Vispārējā tiesa aicināja lietas dalībniekus iesniegt savus apsvērumus par to, kādi secinājumi šajā gadījumā izdarāmi no minētā sprieduma.
- 44 Atbildot uz šo aicinājumu, lietas dalībnieki norādīja, ka Civildienesta tiesas 2016. gada 19. jūlija spriedumu HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155) ir pieņēmis tas pats iztiesāšanas sastāvs, kurš ar 2018. gada 23. janvāra spriedumu FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22) tika atzīts par prettiesiski izveidotu. HG arī norādīja, ka pamats par iztiesāšanas sastāva izveides prettiesiskumu, kādu Vispārējā tiesa ir konstatējusi pēdējā minētajā spriedumā, esot absolūts pamats, un secināja, ka Civildienesta tiesas 2016. gada 19. jūlija spriedums HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155) esot jāatceļ šo pašu iemeslu dēļ, kurus Vispārējā tiesa bija norādījusi 2018. gada 23. janvāra spriedumā FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22). Savukārt Komisija ir atzinusi, ka ar pamatiem, uz kuriem balstoties Vispārējā tiesa ir pasludinājusi šo pēdējo minēto spriedumu, varētu attaisnot Civildienesta tiesas 2016. gada 19. jūlija sprieduma HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155) atcelšanu un lietas nosūtīšanu citai Vispārējās tiesas palātai, kurai nav jālemj par HG iesniegto apelācijas sūdzību.

Otrais pārskatāmais spriedums

- 45 Ar otro pārskatāmo spriedumu Vispārējā tiesa atcēla Civildienesta tiesas 2016. gada 19. jūlija spriedumu HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155) un nodeva lietu citai Vispārējās tiesas palātai nekā tā, kas bija lēmusi par apelācijas sūdzību, lai tā par prasību lemtu pirmajā instancē.
- 46 Otrā pārskatāmā sprieduma 39.–47. punktā šis lēmums tiek balstīts uz iemesliem, kuri būtībā ir tādi paši kā šā sprieduma 33. punktā norādītie.

Tiesvedība Tiesā

- 47 Pēc pirmā ģenerāladvokāta ierosinājuma pārskatīšanas palāta ar 2018. gada 17. septembra lēmumiem *Simpson*/Padome, pārskatīšana (C-542/18 RX), un HG/Komisija, pārskatīšana (C-543/18 RX), kas pieņemti saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 62. panta otro daļu un tās Reglamenta 193. panta 4. punktu, uzskatīja, ka attiecīgie spriedumi ir jāpārskata, lai noteiktu, vai tie var apdraudēt Savienības tiesību vienotību vai konsekveni. Turklāt, piemērojot Reglamenta 195. panta 5. punktu, pārskatīšanas palāta 2019. gada 14. februārī nolēma lūgt Tiesai nodot abas pārskatāmās lietas virspalātai.
- 48 Ievērojot lietu C-542/18 RX–II un C-543/18 RX–II savstarpējo saistību, tās ir jāapvieno sprieduma taisīšanai, jo lietas dalībniekiem ir bijusi iespēja izteikties par šādas apvienošanas pamatotību tiesas sēdē.

Par pārskatīšanu

- 49 Vispirms jānorāda, ka atbilde uz jautājumu, kas ir pārskatīšanas priekšmets un kas atkārtots šā spriedums 4. un 5. punktā, nav secināma tikai no fakta, ka Tiesa ar 2018. gada 19. marta lēmumu FV/Padome, pārskatīšana (C-141/18 RX, EU:C:2018:218), ir nolēmusi, ka nav jāpārskata 2018. gada 23. janvāra spriedums FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22), uz kuru Vispārējā tiesa ir balstījusi savus pārskatāmos spriedumus. Proti, kā izriet no šī Tiesas lēmuma 4. un 5. punkta, to pamatoja apstāklis, ka savā priekšlikumā pārskatīt 2018. gada 23. janvāra spriedumu FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22) pirmais ģenerāladvokāts, vienlaikus izklāstot īpašos iemeslus, kuru dēļ viņš vērsās pārskatīšanas palātā, norādīja, ka, viņaprāt, šis spriedums “tajā ietvertajā juridiskajā argumentācijā nerada būtisku apdraudējuma risku Savienības tiesību vienotībai vai konsekvencei”. Tādējādi no šī pārskatīšanas priekšlikuma izriet, ka nebija izpildīti Eiropas Savienības Tiesas statūtu 62. panta pirmajā daļā paredzētie nosacījumi, lai pārskatītu Vispārējās tiesas nolēmumu.

- 50 Runājot par atbildi uz jautājumu – šīs pārskatīšanas priekšmetu, vispirms jāpārbauda, vai, it īpaši ņemot vērā vispārējo tiesiskās drošības principu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdas, atceļot apstrīdētos lēmumus tādēļ, ka Civildienesta tiesas iztiesāšanas sastāvs, kas pieņēmis šos lēmumus, ir ticis izveidots prettiesiskā veidā, jo tika izdarīts pārkāpums, kurš ietekmējis vienu no šī sastāva locekļu amatā iecelšanas procedūru, un tas izraisījis Hartas 47. panta otrās daļas pirmajā teikumā noteiktā likumīgas tiesas principa pārkāpumu.
- 51 Šajā pārbaudē ir svarīgi noteikt, pirmkārt, kādos apstākļos tiesneša iecelšana var būt – tāpat kā LESD 277. pantā minēto aktu gadījumā – tiesiskuma papildu pārbaudes priekšmets. Otrkārt, ir jāpārbauda, vai, ciktāl tiek pierādīts iecelšanas procedūras prettiesiskums, ko konstatējusi Vispārējā tiesa, tas ir faktiski izraisījis Hartas 47. panta otrās daļas pirmā teikuma pārkāpumu, tādējādi attaisnojot šo lēmumu atcelšanu.
- 52 Gadījumā, ja minētās pārbaudes rezultātā izrādītos, ka pārskatāmajos spriedumos faktiski bijušas tiesību kļūdas, pēc tam ir jānovērtē, vai šie spriedumi apdraud Savienības tiesību vienotību vai konsekveni.

Par konkrētās iecelšanas procedūras tiesiskuma papildu pārbaudi

- 53 Pārskatāmajos spriedumos Vispārējā tiesa nosprieda, ka pēc savas ierosmes jāizvirza pamats par pārkāpumu tā iztiesāšanas sastāva izveidē, kurš ir pieņēmis apstrīdētos lēmumus. Pamatojoties uz Tiesas 2008. gada 1. jūlija spriedumu *Chronopost* un *La Poste/UFEX* u.c. (C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375), kā arī uz Vispārējās tiesas 2018. gada 23. janvāra spriedumu *FV/Padome* (T-639/16 P, EU:T:2018:22), tā šajā ziņā uzskatīja, ka runa ir par absolūtu pamatu, kurš tādēļ apelācijas tiesai būtu jāizskata pēc savas ierosmes, pat gadījumā, kad šis pārkāpums nav ticis norādīts pirmajā instancē.
- 54 Vispirms ir jākonstatē, ka Lēmums 2016/454, ar kuru tika iecelts pēctecis Civildienesta tiesas tiesneša trešajā amatā, nav – kā ģenerāladvokāte tostarp ir norādījusi secinājumu 118.–124. punktā – vispārpiemērojams akts LESD 277. panta izpratnē.
- 55 Tomēr no pamattiesībām uz taisnīgu, atklātu un laikus veiktu lietas izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā, tiesību aktos noteiktā tiesā – ko garantē Hartas 47. pants – izriet, ka ikvienam principā jābūt iespējai atsaukties uz šo tiesību pārkāpumu. No tā izriet, ka Savienības tiesai ir jāvar pārbaudīt, vai pārkāpums, kas pieļauts konkrētajā amata iecelšanas procedūrā, varēja izraisīt šo pamattiesību pārkāpumu.
- 56 Vēl ir jāpārbauda, vai apstāklis, ka neviens no lietas dalībniekiem šajās lietās nav apstrīdējis iztiesāšanas sastāvu, kurš pieņēmis apstrīdētos lēmumus, izveides tiesiskumu, liedz Vispārējai tiesai pēc savas ierosmes pārbaudīt šo tiesiskumu.
- 57 Šajā ziņā jāuzsver, ka garantijas lietas izskatīšanai neatkarīgā, objektīvā un tiesību aktos noteiktā tiesā, un it īpaši tās, kuras definē gan tiesas, gan tās iztiesāšanas sastāva jēdzienu, ir tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu stūrakmens. Tas nozīmē, ka ikvienai tiesai ir pienākums pārbaudīt, vai, ņemot vērā lietas iztiesāšanas sastāvu, tā ir uzskatāma par šādu tiesu, ja par šo jautājumu tiek izteiktas būtiskas šaubas. Šādas pārbaudes nepieciešamība ir saistīta ar palāvības, kāda demokrātiskā sabiedrībā ir jānodrošina tiesām, radīšanu tiesu sistēmai pakļautajām personām. Šajā nozīmē šāda pārbaude ir būtiska procesuāla prasība, kuras ievērošana ir absolūta un kura ir jāpārbauda pēc savas ierosmes (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste/UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 46. un 48. punkts).
- 58 Tātad Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu, pārskatāmajos spriedumos nolemdama pēc savas ierosmes pārbaudīt, vai iztiesāšanas sastāvs, kurš bija pieņēmis apstrīdētos lēmumus, ir izveidots bez pārkāpumiem, jo 2018. gada 23. janvāra spriedumā *FV/Padome* (T-639/16 P, EU:T:2018:22) tika konstatēts pārkāpums šī paša iztiesāšanas sastāva izveidē.

Par pārkāpumu konkrētajā iecelšanas amatā procedūrā un tā ietekmi uz lietas dalībnieku tiesībām uz tiesību aktos noteiktu tiesu

Pārkāpums konkrētajā amatā iecelšanas procedūrā

- 59 Pārskatāmajos spriedumos Vispārējā tiesa, atsaukdamās uz 2018. gada 23. janvāra spriedumu FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22), secināja, ka, izmantojot sarakstu, kas izveidots pēc 2013. gada 3. decembra publiskā aicinājuma pieteikties konkursam, Padome ir pārkāpusi tiesisko regulējumu, kas bija noteikts šajā publiskajā aicinājumā pieteikties konkursam, lai aizpildītu trešo amata vietu.
- 60 Šajā secinājumā tiesību kļūdas nav.
- 61 Proti, tā kā saskaņā ar 2013. gada 3. decembra publiskā aicinājuma pieteikties konkursam 4. punktu tas skaidri tika izsludināts, vienīgi lai aizpildītu to divu tiesnešu amata vietas, kuru pilnvaru termiņš beidzās 2014. gada 30. septembrī, proti, amata vietas, kuras ieņēma tiesneši *S. Van Raepenbusch* un *H. Kreppel*, nevis lai aizpildītu arī trešo amatu, ko iepriekš bija ieņēmusi tiesnese *I. Rofes i Pujol*, kuras pilnvaru termiņš beidzās 2015. gada 31. augustā, Padome, iecelšanai šajā amatā izmantojot to kandidātu sarakstu, kas ir izveidots pēc šī publiskā aicinājuma pieteikties konkursam, bija pārkāpusi tiesisko regulējumu, kuru tā pati bija noteikusi, publicējuma šo publisko aicinājumu pieteikties konkursam, un kurš tai bija jāievēro. Ar “laika apsvērumiem”, uz kuriem ir atsauce Lēmuma 2016/454 4. apsvērumā saistībā ar Eiropas Savienības tiesu sistēmas struktūras reformu, nevar attaisnot paša publiskā aicinājuma pieteikties konkursam neievērošanu.
- 62 Savukārt pretēji tam, kā Vispārējā tiesa ir uzskatījusi 2018. gada 23. janvāra sprieduma FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22) 52.–58. punktā, apsvērumi, kas turklāt nav tieši pārņemti pārskatāmajos spriedumos, šī saraksta izmantošanai iecelšanai trešajā amatā, pārējā daļā, šķiet, atbilst noteikumiem, kas reglamentē Civildienesta tiesas tiesnešu iecelšanas procedūru.
- 63 Proti, atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu I pielikuma 3. panta 4. punkta trešajam teikumam kandidātu sarakstā bija jāiekļauj vismaz divas reizes vairāk pretendentu, nekā Padomei ir jāieceļ tiesnešu. Sarakstā, kas tika izveidots pēc 2013. gada 3. decembra publiskā aicinājuma pieteikties konkursam, bija seši kandidāti, kas atbilst divkārtšam to tiesnešu skaitam, kuri tika iecelti, pamatojoties uz šo sarakstu. Tādējādi šajā lietā šī norma ir tikusi pilnībā ievērota.
- 64 Turklāt neviens apstāklis neļauj apšaubīt, ka ir ievērots gan LESD 257. panta ceturtās daļas pirmais teikums, ar ko ir noteikts, ka specializēto tiesu locekļi jāizraugās no personām, kuru neatkarība nav apšaubāma un kuras atbilst prasītajām spējām attiecībā uz tiesnešu amatam, gan Eiropas Savienības Tiesas statūtu I pielikuma 3. panta 2. punkta pirmais teikums, kurā ir paredzēts, ka jebkura persona, kas atbilst šiem nosacījumiem un kas ir Savienības pilsonis, var iesniegt savu pieteikumu ar kandidatūru Civildienesta tiesas tiesneša amatam, kā arī šī pielikuma 3. panta 4. punkta otrais teikums, saskaņā ar kuru atlases komisijas izveidotajā sarakstā ir jānorāda kandidāti, kam ir vispiemērotākā augstos amatos gūta darba pieredze.
- 65 Tādējādi nekādā veidā netiek apšaubīts, ka 2013. gada 3. decembra publiskais aicinājums pieteikties konkursam bija atvērts visiem Savienības pilsoņiem, kuri atbilst LESD 257. panta ceturtās daļas pirmajā teikumā paredzētajiem nosacījumiem, un ka visiem sešiem kandidātiem sarakstā, kas tika izveidots pēc šī publiskā aicinājuma pieteikties konkursam, bija Savienības pilsonība un atlases komisija tos bija atzinusi par piemērotiem pildīt Civildienesta tiesnešu pienākumus, un ka šajā sarakstā faktiski tika norādīti tie kandidāti, kuriem bija vispiemērotākā augstos amatos gūta darba pieredze.
- 66 Attiecībā uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu I pielikuma 3. panta 1. punkta otrā teikuma noteikumu, saskaņā ar kuru Padome, ieceļot Civildienesta tiesas tiesnešus, nodrošina tiesas sastāva līdzsvarotību, lai tajā būtu pārstāvēti dalībvalstu valstspiederīgie no ģeogrāfiski pēc iespējas plašākas teritorijas, un ņemot

vērā arī valstu tiesību sistēmu pārstāvību, Vispārējā tiesa 2018. gada 23. janvāra sprieduma FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22) 56. punktā noteikti ir uzskatījusi, ka, izmantojot pēc 2013. gada 3. decembra publiskā aicinājuma pieteikties konkursam izveidoto kandidātu sarakstu, lai ieceltu amatā trešo tiesnesi, ir tikusi izslēgta daļa šī amata potenciālo kandidātu, tostarp Spānijas valstspiederīgie, kuri, ievērojot šajā normā noteikto prasību, iespējams, var tikt atturēti nākotnē no dalības šajā publiskajā aicinājumā, jo publiskā aicinājuma pieteikties konkursam brīdī Civildienesta tiesā jau bija tiesnesis ar Spānijas pilsonību un šī tiesneša amatu šis aicinājums neskar.

- 67 Tomēr šāds konstatējums nekādā veidā neļauj uzskatīt, ka tiesneša iecelšana trešajā amatā varētu novest pie nelīdzsvarota sastāva no ģeogrāfiskās sadales vai valstu tiesību sistēmu pārstāvības Civildienesta tiesā viedokļa un ka Padome līdz ar to ir veikusi šo iecelšanu amatā, pārkāpjot Eiropas Savienības Tiesas statūtu I pielikuma 3. panta 1. punkta otro teikumu. Turklāt tas, ka konkrēti potenciālie kandidāti ir tikusi atturēti no dalības 2013. gada 3. decembra publiskajā aicinājumā pieteikties konkursam – kā Vispārējā tiesa ir norādījusi 2018. gada 23. janvāra sprieduma FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22) 56. punktā –, ir tieši izrietējis vienīgi no apstākļa, ka šis publiskais aicinājums nebija paredzēts trešā amata aizpildīšanai, tādējādi šo faktu nevar uzskatīt par atšķirīgu pārkāpumu no šā sprieduma 61. punktā identificētā pārkāpuma.
- 68 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pārkāpums konkrētajā amatā iecelšanas procedūrā ir radies tikai tādēļ, ka Padome bija pārkāpusi 2013. gada 3. decembra publisko aicinājumu pieteikties konkursam, nevis tādēļ, ka būtu pārkāptas LESD 257. panta ceturtajā daļā vai Eiropas Savienības Tiesas statūtu I pielikuma 3. pantā noteiktās prasības.

Pārkāpuma, kas pieļauts konkrētajā amatā iecelšanas procedūrā, ietekme uz lietas dalībnieku tiesībām uz tiesību aktos noteiktu tiesu

- 69 Pārskatāmajos spriedumos Vispārējā tiesa, vēlreiz pamatojamās uz 2018. gada 23. janvāra spriedumu FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22), nosprieda, ka, ņemot vērā, cik svarīga nozīme tiesību subjektu un sabiedrības pašvērtībai uz tiesu neatkarību un objektivitāti ir tiesneša iecelšanas regulējošo noteikumu ievērošana, trešajā amatā ieceltais tiesnesis nevar tikt uzskatīts par [atbilstošu] likumīgas tiesas [jēdzienam] Hartas 47. panta otrās daļas pirmā teikuma izpratnē.
- 70 Saskaņā ar šo normu jebkurai personai ir tiesības uz taisnīgu, atklātu un laikus veiktu lietas izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā, tiesību aktos noteiktā tiesā.
- 71 Šajā ziņā Tiesa nosprieda, ka tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu – proti, tiesību, kam ir kardināla nozīme kā garantijai visu to tiesību aizsardzībā, kuras indivīdiem izriet no Savienības tiesībām, un LES 2. pantā izklāstīto dalībvalstu kopējo vērtību, tostarp tiesiskuma, saglabāšanā, – galveno būtību veido prasības nodrošināt neatkarību un objektivitāti. Saskaņā ar minētajām prasībām ir nepieciešamas, lai būtu tiesību normas, it īpaši attiecībā uz tiesas sastāvu, [tiesnešu] iecelšanu, pilnvaru ilgumu, kā arī tiesnešu atstatīšanas, noraidīšanas un atsaukšanas iemesliem, kas ļauj indivīdiem kļūdēt jebkādas pamatotas šaubas par minētās tiesas ārēju ietekmējamību un tās neitralitāti attiecībā uz interesēm, ar ko tā saskaras. It īpaši runājot par lēmumiem par iecelšanu amatā – šo lēmumu pieņemšanu regulējošiem materiāltiesiskiem nosacījumiem un procesuālai kārtībai jābūt tādiem, kas attiecīgajām personām nevar radīt nekādas pamatotas šaubas par ieceltajiem tiesnešiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 19. novembris, A. K. u.c. (Augstākās tiesas disciplinārlietu palātas neatkarība), C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982, 120., 123. un 134. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 72 Hartas 47. panta otrās daļas pirmais teikums atbilst 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 6. panta 1. punkta pirmajam teikumam, kura nozīme un tvērums atbilstoši Hartas 52. panta 3. punktam ir tāds pats kā minētajā konvencijā. Tādējādi Tiesai ir jāuzrauga, lai tās veiktā Hartas 47. panta otrās daļas

interpretācija nodrošinātu aizsardzības līmeni, kas atbilst ECPAK 6. pantā garantētajam, kā to ir interpretējusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa (spriedums, 2019. gada 19. novembris, A. K. u.c. (Augstākās tiesas disciplinārlietu palātas neatkarība), C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982, 118. punkts un tajā minētā judikatūra).

73. Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas pastāvīgo judikatūru mērķis jēdziena “noteikts tiesību aktos” iekļaušanai ECPAK 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir novērst, ka tiesu sistēmas organizācija tiek atstāta izpildvaras ziņā, un nodrošināt, ka šo jomu reglamentē tiesību akts, kuru ir pieņēmusi likumdošanas vara atbilstoši noteikumiem, kas reglamentē tās kompetences īstenošanu. Šis formulējums it īpaši atspoguļo tiesiskuma principu un attiecas ne tikai uz pašas tiesas pastāvēšanas juridisko pamatu, bet arī uz katras lietas iztiesāšanas sastāvu, kā arī uz jebkuru citu valsts tiesību normu, kuras neievērošana padara prettiesisku vienu vai vairāku tiesnešu piedalīšanos lietas izskatīšanā, kas it īpaši ietver noteikumus par attiecīgās tiesas locekļu neatkarību un objektivitāti (šajā nozīmē skat. ECT, 2014. gada 8. jūlijs, *Biagioli* pret Sanmarīno, CE:ECHR:2014:0708DEC000816213, 72.–74. punkts, un ECT, 2019. gada 2. maijs, *Pasquini* pret Sanmarīno, CE:ECHR:2019:0502JUD005095616, 100. un 101. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
74. Tāpat Eiropas Cilvēktiesību tiesai jau ir bijusi iespēja norādīt, ka tiesības tikt tiesātam “tiesību aktos noteiktā tiesā” ECPAK 6. panta 1. punkta izpratnē pēc sava rakstura ietver tiesnešu iecelšanas amatā procesu (ECT, 2019. gada 12. marts, *Ástráðsson* pret Islandi, CE:ECHR:2019:0312JUD002637418, nav stājies spēkā, 98. punkts).
75. No šā sprieduma 71. un 73. punktā minētās judikatūras izriet, ka pārkāpums, kas pieļauts, iecelot tiesnešus attiecīgajā tiesu sistēmā, ir uzskatāms par Hartas 47. panta otrās daļas pirmā teikuma pārkāpumu tostarp tad, ja šī pārkāpuma dabas un nopietnības dēļ rodas risks, ka citi varas atzari, it īpaši izpildvara, var īstenot nepamatotu rīcības brīvību, apdraudot iecelšanas procesā panāktā rezultāta integritāti un tādējādi indivīdiem radot pamatotas šaubas par attiecīgo tiesnešu neatkarību un objektivitāti, kā tas ir gadījumā, kad tiek skarti tiesu sistēmas izveides un funkcionēšanas pamatā esošie pamatnoteikumi.
76. Ņemot vērā šos principus, ir jāpārbauda, vai konkrētajā amatā iecelšanas procedūrā pieļautais pārkāpums šajā lietā ir novedis pie tā, ka ir tikušas pārkāptas lietas dalībnieku tiesības, lai viņu lietu iztiesātu tiesību aktos noteikta tiesa, kā tas ir garantēts Hartas 47. panta otrās daļas pirmajā teikumā.
77. Šajā ziņā ir jāatgādina – kā tas tika norādīts šā sprieduma 68. punktā –, ka šis pārkāpums izriet tikai no tā, ka Padome nebija ievērojusi 2013. gada 3. decembra publisko aicinājumu pieteikties konkursam.
78. Tādējādi ir svarīgi konstatēt, ka tiesneša iecelšana trešajā amatā tika veikta, ievērojot pamatnoteikumus, ar kuriem tiek regulēta tiesnešu iecelšana Civildienesta tiesā, proti, LESD 257. panta ceturto daļu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu I pielikuma 3. pantu.
79. Šajā kontekstā ar to vien, ka Padome ir izmantojusi sarakstu, kas tika izveidots pēc 2013. gada 3. decembra publiskā aicinājuma pieteikties konkursam, lai aizpildītu trešo amata vietu, nepietiek, lai pierādītu, ka ir ticis pieļauts tāds Civildienesta tiesas tiesnešu iecelšanas procedūras pamatnormas pārkāpums, kura daba un nopietnība varētu radīt reālu risku, ka Padome ir nepamatoti izmantojusi savas pilnvaras, apdraudot iecelšanas procesā panāktā rezultāta integritāti un tādējādi indivīdiem radot pamatotas šaubas par trešajā amatā ieceltā tiesneša – vai pat palātas, kurā tas ir norīkots, – neatkarību un objektivitāti.
80. Šajā ziņā aplūkojamajā amatā iecelšanas procedūrā pieļautais pārkāpums atšķiras no tā, par kuru ir EBTA tiesas 2017. gada 14. februāra lēmums *Pascal Nobile/DAS Rechtsschutz-Versicherungs* (E-21/16) un kurš tiek pieminēts 2018. gada 23. janvāra sprieduma FV/Padome (T-639/16 P, EU:T:2018:22) 75. punktā. Proti, šis pēdējais minētais pārkāpums izpaužas kā tiesneša iecelšana EBTA

tiesā uz pilnvaru termiņu, kura ilgums izņēmuma kārtā bija trīs gadi, nevis seši gadi, un tādējādi – atšķirībā no šajās lietās izskatītā pārkāpuma – skāra tādas pamatnormas neievērošanu, kas attiecas uz tiesneša pilnvaru ilgumu šajā tiesā [un] kuras mērķis ir aizsargāt viņu neatkarību.

- 81 No iepriekš izklāstītā izriet, ka tas, ka Padome nav ievērojusi 2013. gada 3. decembra publisko aicinājumu pieteikties konkursam, nav uzskatāms par tādu Civildienesta tiesas tiesnešu iecelšanai piemērojamo Savienības pamatnoteikumu pārkāpumu, kurš izraisītu prasītāju tiesību uz tiesību aktos noteiktu tiesu – ko garantē Hartas 47. panta otrās daļas pirmais teikums – pārkāpumu.
- 82 Līdz ar to, ievērojot, ka pārskatāmajos spriedumos nav ietverti citi elementi, kas var likt apšaubīt Hartas 47. panta otrās daļas pirmā teikuma ievērošanu, ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, šajos spriedumos nosprieždama, ka šī norma ir pārkāpta. Tādējādi tikai iepriekšējā punktā minētais pārkāpums vien nevar būt pamats, lai tiktu atcelts tiesas nolēmums, ko ir pieņēmis iztiesāšanas sastāvs, kurā tika norīkots trešajā amatā ieceltais tiesnesis.
- 83 No visa iepriekš minētā izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, atceldama apstrīdētos lēmumus tikai konkrētās iecelšanas amatā procedūras pārkāpuma dēļ.

Par Savienības tiesību vienotības un konsekvences aizskāruma esamību

- 84 Pārskatāmajos spriedumos pieļautā kļūda rada aizskārumu Savienības tiesību vienotībai un konsekvencei.
- 85 Proti, pārskatāmie spriedumi var būt precedents turpmākām lietām, jo Vispārējās tiesas veiktā Hartas 47. panta otrās daļas pirmā teikuma kļūdaina interpretācija un piemērošana var ietekmēt citas lietas, kurās tiek apstrīdēta iztiesāšanas sastāva locekļa iecelšana, un, vispārīgāk, tiesības uz neatkarīgu, objektīvu un tiesību aktos iepriekš noteiktu tiesu.
- 86 Turklāt šīm tiesībām ir fundamentāls un transversāls raksturs Savienības tiesību sistēmā, kuru interpretācija, kā arī saskaņotība ir jānodrošina Tiesai, un tas tā it īpaši ir tad, ja jautājumi šajā ziņā rodas specifiskā kontekstā, par kuru vēl nav iedibināta Tiesas pastāvīgā judikatūra.
- 87 Šajos apstākļos jākonstatē, ka ar pārskatāmajiem spriedumiem tiek apdraudēta Savienības tiesību vienotība un konsekvence tādēļ, ka Vispārējā tiesa kā apelācijas instance ir nospriedusi, ka Civildienesta tiesas iztiesāšanas sastāvs, kas ir pieņēmis apstrīdētos nolēmumus, ir bijis izveidots prettiesiski, jo procedūrā, ar kuru ir iecelts viens no šī sastāva locekļiem, ir pieļauts pārkāpums, tādējādi pārkāpjot Hartas 47. panta otrās daļas pirmajā teikumā noteikto likumīgas tiesas principu, un ir atcēlusi minētos nolēmumus.

Par pārskatīšanas sekām

- 88 Eiropas Savienības Tiesas statūtu 62.b panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka tad, ja Tiesa konstatē, ka Vispārējās tiesas lēmums apdraud Savienības tiesību vienotību un konsekvenci, tā lietu nodod atkārtotai izskatīšanai Vispārējai tiesai, kam ir saistoši Tiesas konstatētie tiesību jautājumi. Nododot lietu, Tiesa var norādīt tās Vispārējās tiesas lēmuma sekas, kuras attiecībā uz tiesvedībā iesaistītām pusēm jāuzskata par galīgām. Izņēmuma gadījumā pati Tiesa var pieņemt galīgo lēmumu, ja, ņemot vērā pārskatīšanas rezultātu, lietas iznākuma pamatā ir konstatētie fakti, ar kuriem pamatots Vispārējās tiesas lēmums.

- 89 No tā izriet, ka Tiesa nevar tikai konstatēt, ka ir apdraudēta Savienības tiesību vienotība vai konsekvence, neņemot vērā šī konstatējuma sekas attiecībā uz divām izskatāmajām lietām (skat. arī spriedumu, 2015. gada 10. septembris, *Missir Mamachi di Lusignano*/Komisija, pārskatīšana, C-417/14 RX-II, EU:C:2015:588, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 90 Tā kā ar pārskatāmajiem spriedumiem Vispārējā tiesa ir atcēlusi apstrīdētos lēmumus Hartas 47. panta otrās daļas pirmā teikuma pārkāpuma dēļ, neizskatot apelācijas sūdzības iesniedzēju izvirzītos pamatus, uz kuriem tika balstītas attiecīgās apelācijas sūdzības, pārskatāmie spriedumi ir jāatceļ un lietas ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā varētu lemt par šiem pamatiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 91 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 195. panta 6. punktu, ja pārskatāmais Vispārējās tiesas nolēmums bija pieņemts atbilstoši LESD 256. panta 2. punktam, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 92 Tā kā nav īpašu noteikumu, kas reglamentētu tiesāšanās izdevumu sadali pārskatīšanas procesā, ir jānolemj, ka katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **Lietas C-542/18 RX-II un C-543/18 RX-II apvienot sprieduma taisīšanai.**
- 2) **Ar Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (apelācijas palāta) 2018. gada 19. jūlija spriedumiem *Simpson*/Padome (T-646/16 P, nav publicēts, EU:T:2018:493) un HG/Komisija (T-693/16 P, nav publicēts, EU:T:2018:492) tiek apdraudēta Savienības tiesību vienotība un konsekvence, tādēļ ka Vispārējā tiesa kā apelācijas instances tiesa ir nospriedusi, ka iztiesāšanas sastāvs, kas ir pieņēmis attiecīgi Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2016. gada 24. jūnija rīkojumu *Simpson*/Padome (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) un 2016. gada 19. jūlija spriedumu HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155), ir bijis izveidots prettiesiski, jo procedūrā, ar kuru tika iecelts viens no šī sastāva locekļiem, ir pieļauts pārkāpums, tādējādi pārkāpjot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrās daļas pirmajā teikumā noteikto likumīgas tiesas principu, un ir atcēlusi minētos nolēmumus.**
- 3) **Atcelt minētos spriedumus.**
- 4) **Nosūtīt lietas Eiropas Savienības Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai.**
- 5) ***Erik Simpson*, Eiropas Savienības Padome, HG, Eiropas Komisija un Bulgārijas valdība sedz paši savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pārskatīšanas procedūrām.**

[Paraksti]